

1 Brødre, lad våbnene lyne

Oskar Hansen

Brødre, lad våbnene lyne,
slaget, det sidste, er nær.
Sejrenes dag er i syne,
brødre, for arbejdets hær.
- Sejrenes dag er i syne,
brødre, for arbejdets hær.

Vi, der er kommet fra dybet,
brødre af kval uden mål,
hærdes i kampen mod krybet,
bliver som klinger af stål,
- hærdes i kampen mod krybet,
bliver som klinger af stål.

Knyt den bevæbnede næve,
- Brødre, vi kæmper for fred,
lad ej som trusler den svæve,
lad den som lyn flamme ned,
- lad ej som trusler den svæve,
lad den som lyn flamme ned.

Andre tog magten og æren,
sliddet var levnet til os,
brødre, men arbejderhæren
byder tyrannerne trods,
- brødre, men arbejderhæren
byder tyrannerne trods.

Op nu! Det melder og maner,
tronerne styrter i grus,
under de blodrøde faner.
bygger vi fremtidens hus,
- under de blodrøde faner.
bygger vi fremtidens hus.

2 Den lille lykke

Oskar Hansen / Bente Kure og Leif Ernstsen

Giv mig en hverdag der lever
uden de store sving
:/ Giv mig en hverdag med glæde
ved alle de jævne ting /:

Lær mig de små skridt's glæde
Lær mig de små, små ord
:/ Vis mig at alt dog lever
og i det stille gror /:

Lær mig den lille lykke
Lær mig de stille smil
:/ Lær mig ikke at jage
de mange og lange mil /:

Alle de blå, blå drømme
alle de store ord
:/ Skønnest måske er en lille blomst
i vase på hverdagens bord /:

Lær mig den lille lykke
Lær mig de små, små ord

3 Det er i dag et solskinsvejr

Tekst: Ludvig Holstein

Musik: Poul Shierbeck

Det er i dag et vejr, et solskinsvejr
Åh, søde vår, så er du atter nær
Nu vil jeg glemme rent at det var vinter
Nu vil jeg gå og købe hyacinter
og bringe dem til én som jeg har kær

Hun købte af de hvide og de blå
Hun købte af de smukkeste hun så
Det er i dag et vejt og solen skinner
og om mig svæver lutter lyse minder
Dem tar jeg med til den jeg tænker på

Og de kom svævende i ring og rad
Hun gik imellem dem og var så glad
Det er i dag et solskin uden mage
og jeg her solskin nok til mange dage
og jeg må kysse hvert et lille blad

Hun kyssede dem alle hver især
Hun bragte dem til den hun havde kær
Min ven, her kommer jeg med hyacinter
Min ven, nu glemmer vi at det var vinter
Det er i dag et vejr, et solskinsvejr

4 Det du gi'r kommer altid tilbage

Tekst og musik: Bente Kure

Kaster du et æble og det rammer li' i nakken på din skolelær'
- la' hel're vær'! -
bli'r han sikkert vældig sur og knotten,
råber op og skælder ud -Yeah, yeah -
Kaster du et æble
og det lander midt på marken i den bløde jord hvor alting gror
kan det måske være at der næste sommer står et lille træ

For det du gi'r kommer altid tilbage
og det du får har du givet selv engang
ja, det at være en ven - det kommer altid igen
Det er det, hele verden skal forstå!

Mobber du i skolen og får nogen til at græde og er rigtig dum
så tænk dig om!
Det er måske næste dag dig selv
der bliver drillet og stødt ud -Yeah, yeah -
Trøster du en kammerat
der sidder helt alene og er led og ked af ensomhed
er der sikkert også nogen der vil hjælpe dig når det er svært

For det du gi'rosv

Smiler du til Emma, ja, så smiler hun til Simon og til Oliver
og Laura der
sender smilet vid're til en ven
der sender det retur til dig -Yeah, yeah -
Sådan kan vi alle være med
og gøre verden til et bedre sted med kærlighed
hvis vi bare er mod andre som vi gerne vil behandles selv

For det du gi'rosv

Ja, det du gi'r...osv...og gentag sidste linie

5 Friheden flyver

(Leif Sylvester)

Stjernerne blinker, jorden drejer rundt
fuglene synger i solen
få har det godt, mange lider ondt
på asfalten blegner violen.

Oh, frihed oh, friheden flyver
som svalerne højt i det blå,
Oh, frihed oh, friheden flyver,
dig helst på jorden vi så.

Menneskabt er hadets bånd
og ondskabens tunge lænker.
Stærk og god er den hånd
som på havets bund den sænker.

Oh, frihed...

Ofte vil man binde frihedens fugl
for at få sangen til at forstumme,
men den kan ikke holdes i skjul
lad det tordne fra frihedens tromme.

Oh, frihed...

Finde du pladsen i livet for tang,
- er din rose spærret inde?
Slås du alene, bli'r kampen for lang,
men sammen kan vi friheden finde.

Oh, frihed...

6 Hilsen til forårssolen

Paul Dissing & Benny Andersen

Det er forår og alting klippes ned.
Der beskæres i buskadser og budgetter.
Slut med fordums fede ødselhed.
Vi begynder at træne til skeletter.
Jeg blir fem år ældre ved hvert indgreb i min pung,
men når forårssolen skinner, blir jeg ung!

Lad kun falde, hvad der knap kan stå ...
Men i så fald sku jeg altid komme kryv'nde,
hver gang skatten gir sig til at flå
mine sidste mønter fra mig hver den tyv'nde
Jeg blir tom i hjernen, træt i sjæl og krop,
men når forårssolen skinner, står jeg op!

Og jeg fægter med min sparekniv.
Men den skraber bare hult i sparegrisen.
Der er ikke meget tegn på liv.
Selv i vinter var der dog en ko på isen.
Jeg har længe næret en istap ved min barm,
men når forårssolen skinner, blir jeg varm!

Solen skinner på fallittens rand.
Derfor denne dyrekøbte randbemærkning:
Der er caries i tidens tand.
Dens emalje trænger voldsomt til forstærkning!
Snart skal jeg og mine sidste tænder skilles ad,
men når forårssolen skinner, blir jeg glad!

Så tag da kun min sidste spinkle mønt.
Livets sol er min den sidste del af livet,
for 'som solfanger er jeg nu begyndt at forstå,
at Alt og Intet er os givet.
Og en gang går solen sin runde uden mig,
men når forårssolen skinner, lever jeg!

7 Jeg elsker den brogede verden

H.V. Kaalund 1877

Jeg elsker den brogede verden
trods alt dens nød og strid;
for mig er jorden skøn endnu
som i patriarkernes tid.

De snakke, som om den er gammel
af synd og sorger mæt
O nej, den flyver endnu i dans
om solen så ung og let!

Jeg har grædt, som andre, af smerte,
fordi min boble brast.
Men boblen er ikke verden;
læg verden det ej til last!

Var livet en dans på roser,
mon alt da var bedre end nu?
Hvis ej der var noget at kæmpe for,
hvad var da vel jeg og du?

Kamp må der til, skal livet gro,
ej kamp blot for dagligt brød,
men kamp for frihed i liv og tro
thi evig stilstand er død!

Og derfor elsker jeg verden
trods al dens nød og strid;
for mig er jorden skøn endnu
som i skabelsens ungdomstid!

8 Jens Vejmand

Tekst: Jeppe Aakjær Musik: Carl Nielsen

Hvem sidder der bag skærmen med klude om sin hånd
med læderlap for øjet og om sin sko et bånd
Det er såmænd Jens Vejmand der af sin sure nød
med hamren må forvandle
de hårde sten til brød

Og vågner du en morgen iallerførste gry
og hører hamren klinge påny, påny, påny
Det er såmænd Jens Vejmand
på sine gamle ben
som hugger vilde gnister
af morgenvåde sten

Og ager du til staden bag bondens fede spand
og møder du en olding hvis øje står i vand
Det er såmænd Jens Vejmand med halm om ben og knæ
der næppe ved at finde
mod frosten mer et læ

Og vender du tilbage i byger og i blæst
mens aftenstjernen skælver af kulde i sydvest
og klinger hammerslaget bag vognen ganske nær
Det er såmænd JensVejmand
som endnu sidder der

Så jævned han for andre den vanskelige vej
men da det led mod julen da sagde armen nej
Det var såmænd JensVejmand Han tabte hamren brat
De bar ham over heden
en kold December-nat

Der står på kirkegården et gammelt frønnet brædt
Det hælder slemt til siden og malingen er slet
Det er såmænd JensVejmands - hans liv var fuld af sten
men på hans grav i døden
man gav ham aldrig én

9 Nu går våren gennem Nyhavn

Tekst: Sigfred Pedersen Melodi: Niels Clemmensen

Nu går våren gennem Nyhavn fra Shanghai og til kahyt
Nu har solen gule unger i hver skimlet regnvejrspyt
Alle havnens søde piger drikker forårguden til
Vi har øl i stride strømme,
vi har sang og banjospil

Se, en fugl har bygget rede her ved Søren's brede bryst
Blot en lille lommelærke, men hvor kvidrer den med lyst
Sæt dig her ved Søren's side hvis du ikke har kredit
Køb du kuns din flade kaffe;
jeg skal fylde den med sprit

Hvad er vinterens golde glæder imod vårens kåde leg?
Jeg vil elske hundred piger; jeg skal gemme en til dig
Men når beverdingen lukker og de glider to og to
går jeg ad en hønsstige
til Katinkas kyske bo

Hun kan ordne Søren Bramfri uden vals og store ord
Hun kan glatte pandens rynker, hun kan tømme lommens foer
Og hver gang jeg slår på tæven kan hun tæmme min fysik
med et lille tjat på kinden
og en ekstra gikkernik

Kom, min søde nyhavns pige, lad mig elske dig i nat
Se en simpel hønsstige har til himlens dør jeg sat
Jeg kan sprænge alle skranker - jeg kan bryde alle bånd
men i aften bliver jeg stille
blot du ta'r min store hånd

10 NÅR JEG SER ET RØDT FLAG SMÆLDE

Tekst/Musik: Oskar Hansen/ John Madsen

Når jeg ser et født flag smælde
på en blank og vårfrisk dag,
kan jeg høre det sælsomt fortælle
om min verden, mit folk og min sag.
Og jeg rejser mig trodsigt i vrimlen,
mens det kogler af kraft i mit mod,
thi det flag, der nu smældende når himlen,
er jo rødt som mit brusende blod.

Jeg har set min fader ranke
ryggen op i flagets brus.
Jeg har lyttet og hørt hjertet banke
i dets stolte, befriende sus.
Jeg har elsket dets farve fra lille,
da min mor tog mig op på sit skød
og fortalte mig manende og stille
om en fane så knitrende rød.

Jeg har anet slægters striden
imod fremtids fjerne mål.
Jeg har set trælletoget i tiden
blive mænd bag ved kampfanens bål.
Jeg har set den i blafrende storme, -
jeg har elsket dens flammer i strid,
og bag den så jeg arbejdshænder forme
verden om til en lysere tid.

Det er sliddets slægters fane
over fronten vid og bred.
Den skal ungdommen ildne og mane,
den skal knuse hvert grænsernes led.
Den var forrest i fredelig færden,
den var forrest i stormklokkens klemt;
den er fanen, der favner hele verden -
i dens folder er fremtiden gemt.

11 Når vinteren rinder i grøft og i grav

Tekst: Johannes Skjoldborg Melodi: Joh. Torrild

Når vinteren rinder i grøft og i grav
og rugens de krøllede blade
sig ranker i solen, som spejles i hav
jeg griber med længsel, knap ved jeg deraf
min hakke, min skovl og min spade

Jeg hvæsser på stenen den rustnede æg
og retter den bøjede plade
Så springer jeg uden for mur og for væg
hvor marken har klumper og mosen har klæg
med min hakke, min skovl og min spade

Jeg lytter til vårens syngende kor
til lærken, den jublende glade
Vi kender hinanden fra somren i fjor
den kvidrer, jeg grøfter og graver min jord
med min hakke, min skovl og min spade

Når solen går ned i et luende bål
bag lynghedens vidstrakte flade
jeg retter min ryg og jeg skimter et mål
da blåner og blinker det blankslidte stål
i min hakke, min skovl og min spade

12 R 98'S SKRALDESANG

Melodi: Santa Lucia

Her er jeg med min spand
jeg er en "skraldemand"
langsomt fra dør til dør,
høfligt jeg går og spør':
Har fru en skidt i dag, så vil jeg gerne ha'
hvad der siden sidst er faldet fra,
til "skraldemanden"

Op ad trappen let på tå,
op på døren banke på,
og når fru lukker op,
letter jeg på min top:
Har fru en skidt i dag, så vil jeg gerne ha'
hvad der siden sidst er faldet fra,
til "skraldemanden"

Alt muligt skidt og møg,
klude og gammelt tøj,
samler jeg i min spand,
for jeg er en "skraldemand".
Hvis De har skidt i dag, så vil jeg gerne ha'
Det der siden sidst er faldet fra
Til "skraldemanden"

Nu ved De god besked,
om min lille virksomhed,
tag det – med godt humør,
hvis jeg en dag dem spør':
om De har skidt i dag, så vil jeg gerne ha'
det der siden sidst er faldet fra
til "skraldemanden"

13 SNART DAGES DET, BRØDRE

Tekst/ Musik: U.P. Overby/ Chr. Joseph Rasmussen

Snart dages det, brødre, det lysner i øst,
til arbejdet fremad i kor!
Man håner den fattiges eneste trøst:
Vor ret til at leve på jord;
man deler vor frihed, beskærer vort brød.
Til arbejdet, liv eller død!

Årtusinders åg på vor nakke blev lagt,
vi bar det og tav i vor nød;
men er vi de mange, så være det sagt:
Vi fordrer det daglige brød.
Samdrægtige går vi i sorg og i nød
til arbejdet, liv eller død!

Til trælle i sind og til slaver af guld
den voksende slægt fostres frem,
og jorden så aldrig så usselt et kuld
som det, der på den nu har hjem;
thi lykke må visne ved tryglen om brød.
Til arbejdet, liv eller død!

Vor arne er kold, og vort hjem kun et skjul
for trængsler og tvedragt og savn,
vor idræt man fængsler i bur som en fugl
og kaster foragt på vort navn.
Os levnes kun hadets den ulmende glød.
Til arbejdet, liv eller død!

Det knager i samfundets fuger og bånd;
lad falde, hvad ikke kan stå!
Men ræk mig, o broder, din barkede hånd,
før i løgn og af sult vi forgå,
en bygning vi rejser til skærm i vor nød,
til arbejdet, liv eller død!

14 SVANTES LYKKELIGE DAG

Tekst/ Musik: Benny Andersen

Se, hvilken morgenstund.
Solen er rød og rund.
Nina er gået i bad.
Jeg spiser ostemad.
Livet er ikke det værste man har,
Og om lidt er kaffen klar.

Blomsterne blomstrer op.
Dér går en edderkop.
Fuglene flyver i flok,
Når de er mange nok.
Lykken er ikke det værste man har,
Og om lidt er kaffen klar.

Græsset er grønt og vådt.
Bierne har det godt.
Lungerne frådser i luft,
Åh, hvilken snerleduft!
Glæden er ikke det værste man har,
Og om lidt er kaffen klar.

Sang under brusebad.
Hun må vist være glad.
Himlen er temmelig blå.
Det ka' jeg godt forstå.
Lykken er ikke det værste man har,
Og om lidt er kaffen klar.

Nu kommer Nina ud,
Nøgen, med fugtig hud,
Kysser mig kærligt og går
Ind for at re' sit hår.
Livet er ikke det værste man har,
Og om lidt er kaffen klar.

15 REJS JER, FORDØMTE HER PÅ JORDEN

Tekst/ Musik: Hans Laursen/ Pierre de Geyter

Rejs jer, fordømte her på jorden,
rejs dig, du sultens slavehær!
I rettens krater buldrer torden, nu er det sidste udbrud nær.
Bryd kun fortids møre mur i stykker,
slaveskare, der er kaldt;
snart verdens grundvold sig forrykker,
fra intet da vi bliver alt!
/: Vågn til kamp af jer dvale,
til den allersidste dyst;
- og Internationale slår bro fra kyst til kyst. :/

Ej nogen mægtig gud og kejser
og folkehøvding står os bi.
Nej, selv til kampen vi os rejser, vor folkeret forlanger vi.
For at knuse tyvene, vi føder,
for at fri vor bundne ånd
vi puste vil til essens gløder
og smede med en senet hånd. /: Vågn til kamp....

Ved ofringen til Mammons ære
har guldets konger aldrig haft
et andet mål end det: at tære på proletarens arbejdskraft.
Denne bande ved vor slid og plage
til en mægtig rigdom kom;
og når vi fordrer den tilbage,
forlanger vi vor ejendom. /: Vågn til kamp....

Arbejdere i stad, på landet,
en gang skal verden blive vor.
Den dovne snylter skal forbandet forjages fra den rige jord.
Mange gribbe på vort blod sig mætter;
lad os jage dem på flugt.
Vor kamp er herlig tid forjætter
hvor solen altid stråler smukt. /: Vågn til kamp....

16 VENNESANG

Tekst/ Musik: Benny Andersen/ Eva Madsen & Poul Dissing

Jeg elsker at side alene og drømme og fantasere,
men har jeg været længe nok alene, vil jeg ikke være alene mere
Så er det godt at ha' en rigtig ven,
og ha' nogen at snakke med igen.
En man kan dele sine drømme med,
lege eller danse eller svømme med,
Det er rart at være alene men - det er bedst at ha' en ven.

Det er dejligt at vandre alene og kigge på blomster og bier,
og på fugle der sidder grene. Så' der noget ind'i mig der si'er:
Så er det godt at ha' en rigtig ven.
og ha' nogen at snakke med igen.
Enten en med bukser eller kjole på,
bare der er en man kan stole på.
Det er rart at være alene men - det er bedst at ha' en ven.

Jeg tænker hemmelige tanker, som andre slet ikke aner,
og kun en ven skal man fortælle sine hemmelige planer,
Så er det godt at ha' en rigtig ven,
og ha' nogen at betro sig til igen.
Du kan være tynd eller tem'lig fed,
bare du kan holde på en hem'lighed
Det er rart at være alene men - det er bedst at ha' en ven.

Jeg elsker at lege alene, og tegne og modellere,
men har jeg leget længe nok alene, så vil jeg ikke lege alene mere
Så er det godt at ha' en rigtig ven,
og ha' nogen at lege med igen.
En man kan hoppe eller gyngede med,
en man kan grine eller synge med.
Det er rart at være alene men - det er bedst at ha' en ven
- det er bedst at ha' en VEN!

17 Vejgrøften

af John Mogensen

Sæt dig ned i en vejgrøft og se dig omkring
Se hvordan livet leves i hver lille ting
Vend dit blik op mod himlen og mærk hvad der sker
Du får ro i din sjæl kan du ønske dig mer

Læg dig ud i båd midt på bølgen den blå
Ud med snøren og vent så til fisken går på
Ro din fangst ind til stranden og tænd dig et bål
Æd din fisk, nyd din dram, velbekomme og skål

Smæk en pil på din bue og send den afsted
Bag de blå horisonter vil pilen slå ned
Måske rammer den lykken, måske ikke, hvem ved
Spænd din bue igen - send en ny pil afsted

Flyv afsted på din vinge mod ukendte mål
Gi' en skærv til den mand der har sko uden sål
Hver en gave du skænker får du altid igen
Ka' du tro, ka' du gi' får du mangel en ven

Kan du ej finde hvile og ej finde ro
Er dit sind som en vildfugl så sæt aldrig bo
for dit liv bli'r en plage for dig selv og din viv
Det er synd for din mage og synd for dit liv

Gå en tur ned til stranden en efterårsdag
når det tordner og buldrer i hvert bølgeslag
Vend din snude mod vinden og snus kraftigt ind
Gamle ven, dine sorger forlader dit sind

18 Godmorgen, lille land

Melodi: Carsten Johs. Mørch - Tekst: Niels Brunse

Godmorgen, lille land!
Et land med sol, et land med dis,
med kyst af sten og sand,
som havets bølger slikker,
med bakker skabt af is,
koldt eller venligt skiftevis.

Godmorgen, ø ved ø!
Nu ser vi Danmarks buetegn
med blink af hav og sø,
de slanke, lyse broer.
I sol, i blæst, i regn
bærer de os fra egn til egn.

Godmorgen, hver og en,
som sidder ved et morgenbord
fra Skagens hvide gren
til Gedsers lange odde,
på vores prik mod nord
her på den kuglerunde jord.

Godmorgen, stå nu op!
Stå ud af drøm og tanke-spind
og stræk din tunge krop,
for ingen er alene;
når verden lukkes ind,
bygger vi bro fra sind til sind.

19 Julies sprog

Benny Holst

Fast som en klippe og bred som en strand
vild som en brænding i kog
:/fri som fuglenes flugt over land
sådan er Julies sprog/:

Engang fløj det frejdigt fra mund til mund
enhver ku' benytte det frit
:/det gjalded' fra sø og i grønne lund
fortalte om godt og skidt/:

Hvis du var sorgfuld og modløs og træt
så var en sang ej for god
:/måske blev dit sind aldrig lyst eller let
men sproget var det du forstod/:

Det sprog stjal man fra os og gav os en snak
linjen var sløret men klar
:/det er lettest at holde et folk i skak
som slet ingen sange har/:

Det sprog Julie ejer som ku' være vores
var vi med til at brække itu
:/vi er fremmed' for hinanden det er vores kors
vi raver i blinde nu/:

Men midt i alt mørket der brænder et lys
en ild som aldrig dør hen
:/det sprog vi har talt trænger til at fornyes
vi må lære det gamle igen/:

20 Forårsdag

Anne Linnet

Du ved det sikkert allerinderst inde
selvom jeg sjældent bruger store ord
Du ved, at du er den der gennem livet,
og stadig i mit hjerte bor.

Jeg ved at al min sidste tid skal leves,
jeg ved at tiden tæller hjertets slag,
at alt det vi har grædt igennem livet
det svinder på en forårsdag.

En forårsdag hvor solen bare skinner,
som da jeg mødte dig den første gang
og hele verden svandt kun solen så os
og lavede en stille sang.

Og det er det jeg endelig har fundet
så mange år er gået sidenhen
vi tænker vel at noget sku' forandres
hvis vi ku' leve alt igen.

Vi tænker vel at vi gled fra hinanden
i årene der hastede forbi.
Og nu er alting stille her i stuen
og store ord er svær' at sig'.

Men du ved det sikkert allerinderst inde
selvom jeg sjældent bruger store ord
Du ved, at du er den der gennem livet,
og stadig i mit hjerte bor.

Jeg ved at al min sidste tid skal leves,
jeg ved at tiden tæller hjertets slag,
:/ at alt det vi har grædt igennem livet
det svinder på en forårsdag /:

21 Jeg plukker fløjsgræs

Sigfred Pedersen / Knud Vad Thomsen

En vår er kommet så mildt og stille
med drømmedufte om mark og vang.
På sølvstreng klimprer den friske kilde,
og fuld af sødme er fuglens sang.
Jeg plukker fløjsgræs og ridderspore,
jeg plukker mandstro og jomfrusko.
Men blodet brænder i mine årer,
mit lille hjerte har ingen ro.

Jeg synger ikke, jeg danser ikke,
der er så meget, jeg ikke når.
Er jeg bedrøvet? Jeg ved det ikke.
Jeg drømmer bare, og tiden går.
Jeg plukker fløjsgræs, og ridderspore,
jeg plukker mandstro og jomfrusko.
Snart kommer prinsen fra eventyret,
mon da mit hjerte kan finde ro.

Hans silkekappe har gyldne knapper,
kækt gynger fjerer på hans baret.
Og han er mandig og flot og tapper,
og på hans skjold er der ingen plet.
Jeg plukker fløjsgræs og ridderspore,
jeg plukker mandstro og jomfrusko.
Men hvis han ser mig i pigevrillen,
mon da mit hjerte kan finde ro.

Lad hjertet hamre, lad blodet strømme,
mens barmen runder sit hvide lin.
Snart kommer helten fra mine drømme,
skønt ingen ved det, er han dog min.
Jeg plukker fløjsgræs og ridderspore,
jeg plukker mandstro og jomfrusko.
Dig gi'r jeg alle mit hjertes blomster,
for du har taget mit hjertes ro.

22 Nu piber alle Fløjter

Tekst: Vald. Wahl

Musik: Laugesen

Nu piber alle Fløjter, Maskinen gaar istaa,
nu fra vort Arbejd hjemad rask vi iler,
der kommer mig imøde to Øjne lyseblaa,
.:: saa trofast de i begge mine hviler. .:.

Du tager mine Hænder og kysser ømt min Mund
og spør', om jeg er træt af Dagens Møje.
Ja, træt det var jeg Grethe, men nu i denne Stund
.:: jeg glemmer alt, hvad jeg har maattet døje. .:.

Saa gaar vi ned ad Strædet hjem til vort lille Bo,
vi stiger op ad lange, mørke Gange;
hver lille Krog er fattig, men her er Fred og Ro,
.:: her synger Grethe sine glade Sange. .:.

Vi lytter først ved Døren, saa gaar vi stille ind,
de sover trygt, vor lille Dreng og Pige;
der blomstrer røde Roser paa deres Barnekind,
.:: her er jeg Drot, her er mit Kongerige. .:.